

[Rager.]

samle alt, hvad der var af sur Misfornøjelse og Galde; alle dem, der har Tilbøjelighed til at kritisere uden at ville noget positivt, har man haft Mulighed for at samle, og ak, hvad er Resultaterne blevet? Smaa. Med Nød og neppe naaede man at faa to Kommuner ind i dette Ting. Der har været talt saa meget om det, at jeg skal afholde mig fra at kommentere dette Valg.

Men samtidig ser vi det andet Opsamlerparti, Danmarks Retsforbund, skride frem fra 3 til 4 Mandater, og at de Herrer saa mener, at de har sejret. For mig staaer det saaledes: naar Retsforbundet ved denne Lejlighed, hvor de Herrer havde de bedste Kort paa Haanden, noget politisk Parti kunde faa, hvor de kunde gøre netop det, som er deres Speciale: appellere til Misundelsen, appellere paa Grundlag af Teorier, tale om Løftebrud uden at nævne noget som helst om, hvad der burde gøres af Dagens Arbejde — naar de under disse Forhold kun har kunnet forøge deres Mandattal fra 3 til 4, saa tror jeg, man har Lov til at sige, at for dette Parti er der ingen væsentlig Fremtid. Kommer vi ind igen under normale ordnede Forhold, er der jo ikke nær den Jordbund for et Parti af denne Art, som der var ved denne Lejlighed.

A. C. D. Petersen: Ved Tillægsbevillingslovsforslagets tredie Behandling i Foraaret tillod jeg mig her i Salen at rejse et Spørgsmaal, nemlig om Reparationen af de danske Fyrskibe. Der er imidlertid i den mellemliggende Tid sket saadanne Forandringer i Situationen, fremkommet saadanne Oplysninger, at jeg ønsker ogsaa ved denne Lejlighed med nogle Ord at omtale dette Forhold. Jeg gør det ikke mindst, fordi der nu er kommet en ny Minister for Marinen, den Minister, hvorunder dette Forhold sorterer. Men jeg gør det ogsaa, fordi den Udvikling, som Fyrskibsreparationerne har gennemgaaet i den mellemliggende Tid, og de Oplysninger, der er kommet frem, viser, at dette Forhold er intet mindre end en offentlig Skandale. Jeg siger dette klart og tydeligt og skal med de følgende Bemærkninger søge at bevise det.

Statens Fyrskibsbyggeri, haade hvad Nybygninger og hvad Reparationer angaar, blev i mange Aar varetaget af et Skibsværft i Faaborg, fra 1907 til 1922 som Nybygninger i alt væsentligt, senere fra 1922 som Reparationer. Ved Finanslovbehandlingen i Landstinget for to Aar siden rejste den ærede Landstingsmand Hr. Stegger Nielsen en

Kritik af Bekostningen ved disse Reparationer, der er udført i Faaborg. Prisen for Reparationen af et Fyrskib Nr. 19 søgte den ærede Landstingsmand at sammenligne med Prisen for Nybygning af en almindelig tremastet Skonnert. Landstingsmand Stegger Nielsen fremhævede, at Reparationen af dette Fyrskib var blevet lige saa dyr som en hel Nybygning af en tremastet Skonnert.

Jeg skal holde det ærede Medlem af det andet høje Ting dette til gode, idet det ærede Medlem ikke kan være sagkyndig paa dette Omraade. Der vil ellers for alle sagkyndige intet være at indvende imod, at Reparation af et Fyrskib bliver saa dyr, at den omtrent koster det samme som Nybygning af en tremastet Skonnert. Hvis man opgør Sammenligningsgrundlaget for disse to Skibstyper, vil man finde, at selv om man gik til det tredobbelte ved Nybygning, vil man ikke naa til den Forskel, der er paa Nybygning af et Fyrskib med den mægtige Styrke, der skal lægges i et saadant Skib, og med den Kobberforhudning, som lægges paa Skibet, naar det er færdigt. Dertor vil der intet roruroligere være i dette Tal.

Spørgsmaalet blev imidlertid rejst af fjerde Hovedrevisorat, og derfra blev Sagen oversendt til Finansudvalget, saa at den ærede Landstingsmand med fuld Berettigelse kunde fremdrage den i Diskussionenovre i Landstinget. Man fremhævede, at Reparationen af dette Fyrskib havde kostet ca. 123 000 Kr., og det fandt man saa overmaade urimeligt, og fjerde Hovedrevisorat har sendt et Par Mand over til Forhandling med Skibsbygmester Møller ved Faaborg Skibsværft og har faaet ham til at afkorte 22 500 Kr. i det Tilgodehavende, han havde hos Staten, som paa daværende Tidspunkt var paa mellem 150 000 og 200 000 Kr.

Jeg gav i Foraaret den Forklaring paa denne Tilbagebetaling, at Skibsbygmester Møller paa intet Punkt erkendte, at der var nogen Berettigelse for denne Tilbagebetaling, men fremhævede, at naar han gik med dertil, var det, fordi Skibsbygmesteren den Gang for det første var en velhavende Mand — dette Billede har ogsaa forandret sig i den Tid, der ligger mellem 1928 og i Dag —, men for øvrigt ogsaa, fordi Skibsbygmesteren da havde megen Sygdom i sin nærmeste Familie, og hans Hustru, der var meget syg, krævede af ham, at han affandt sig med disse Statsrepræsentanter; i den fysiske og psykiske Depression, Fruen da var i, kunde hun ikke udholde at tænke paa, at hendes Mand blev stemplet som en Mand, der udbyttede det offentlige paa en uberettiget Maade. Som Følge heraf gav da Skibs-